

Det af *hovedstadsreformudvalget* udarbejdede forslag til en kommunal og amtskommunal udligningsordning i hovedstadsområdet har dannet grundlag for nærværende lov, der er suppleret med en særlig udligningsordning for områdets vækstkommuner.

Loven svarer i det væsentlige til det af indenrigsministeren den 8. november 1972 fremsatte udligningslovforslag, se A. II. nr. 17.

Lovens hovedtræk går ud på følgende:

Med virkning fra og med det kommunale regnskabsår 1974-75 etableres en *særlig udligningsordning mellem kommunerne i hovedstadsområdet* ved siden af den landsomfattende kommunale udligningsordning. (Denne ordning er suppleret med en *særlig væstkommuneudligningsordning*). Endvidere etableres en i princippet tilsvarende *amtskommunal udligningsordning* i området.

Efter det almindelige udligningsprincip skal de *kommuner*, hvis andel af områdets samlede beskatningsgrundlag er større end deres andel af det samlede udgiftsbehov, yde et udligningsbidrag til de kommuner, hvis andel af det samlede beskatningsgrundlag er mindre end deres andel af udgiftsbehovet.

Den *amtskommunale udligningsordning*, der også omfatter Københavns og Frederiksberg kommuner, for så vidt angår disse kommuners sekundærkommunale udgiftsbehov, foreslås opbygget efter samme principper som den kommunale udligningsordning.

Udligningsniveauet er fastsat til 40 pct. for den kommunale og 50 pct. for den amtskommunale udligningsordning.

Den *kommunale* udligningsordning suppleres med en begrænset særlig udligningsordning til fordel for kommuner med en særlig kraftig befolkningstilvækst. Denne udligningsordning, „*vækstkommuneudligningen*“, finansieres ved et mindre, ensartet bidrag, der pålægges alle kommuner i området, herunder også væstkommunerne. Det samlede bidrag fordeles til de kommuner, der inden for den sidste 5-års periode har haft en gennemsnitlig årlig befolkningstilvækst på over 5 pct. Fordeelingen sker under hensyntagen dels til forholdet mellem stør-